

INTERNATIONAL DESIGN COMPETITION FOR SITES OF JEWISH HISTORY IN LVIV/UKRAINE _ documentation

МІЖНАРОДНИЙ КОНКУРС ДЛЯ ВПОРЯДКУВАННЯ МІСЦЬ, ПОВ'ЯЗАНИХ З ЄВРЕЙСЬКОЮ ІСТОРІЄЮ ЛЬВОВА

FOREWORD

Lviv, one of the largest cities in Ukraine, was founded 755 years ago. It has been home to peoples of many different cultural, religious, ethnic and national origins, and this heterogeneity has strongly influenced the character of the city and the architecture of its buildings. Although much of the historical fabric of the city remains intact, the often brutal political upheavals of the 20th century resulted in the loss of Lviv's unique multi-ethnic and multi-cultural identity. And tragically, Lviv's Jewish community was annihilated during the Nazi occupation of the city from 1941 to 1944.

We have a high responsibility to safeguard the Jewish cultural heritage and to preserve the memory of the city's lost inhabitants. To help meet this responsibility, the City of Lviv, in cooperation with the Center for Urban History of East Central Europe and the GIZ (Deutsche Gesellschaft für Internationale Zusammenarbeit), organized the International Design Competition for Sites of Jewish History in Lviv. The competition's purpose was to find the best possible way to memorialize Lviv's Jewish community and reintegrate its traces into the contemporary urban context.

The competition ran from August to December 2010, and the large number of national and international entries clearly indicated wide interest in the subject and reflected its importance. The winning proposals were decided upon by an international jury of experts and can be seen on the following pages of this publication. They are of the highest quality, and we are committed to develop their ideas and bring them to reality.

On behalf of the City of Lviv, I invite all those concerned about preserving the city's cultural heritage and honoring its Jewish past to support the realization of these projects.

Andriy Sadovyy
Mayor of the City of Lviv

ПЕРЕДМОВА

Львів - одне з найбільших українських міст, протягом понад 755 років свого існування служило домівкою для різних національних, культурних та релігійних спільнот, що суттєво вплинуло на його характер та архітектуру. Хоча більша частина архітектурної спадщини міста не зазнала руйнувань, однак політичні катаклізми XX століття призвели до втрати унікальної багатонаціональної і багатокультурної ідентичності Львова. Трагічна доля спостигла єврейську громаду, яка під час нацистської окупації у 1941–1944 роках була майже цілком знищена.

Відтак, нам важливо зберегти єврейську культурну спадщину і пам'ять про її творців, які колись тут мешкали. Задля цього міська влада і громадськість Львова, у співпраці з Центром міської історії Центрально-Східної Європи та Німецьким Товариством міжнародної співпраці (Deutsche Gesellschaft für Internationale Zusammenarbeit, GIZ), організували міжнародний дизайнерський конкурс для упам'ятовування місць, пов'язаних з єврейською історією. Метою конкурсу було виявити найкращі проекти, які увічнювали б пам'ять про втрачену єврейську

громаду Львова та включали цю пам'ять в сучасний міський контекст.

Конкурс тривав від серпня до грудня 2010 року. Велика активність українських і закордонних учасників виразно засвідчила зацікавлення цією темою й відобразила її суспільне значення. Міжнародне експертне журі вибрало переможців – їхні роботи можна побачити на наступних сторінках цього видання. Проекти, яким присуджено першу премію, мають високий мистецький рівень і будуть втілені в життя.

Від імені організаторів конкурсу запрошую всіх, хто не байдужий до збереження культурної спадщини Львова та його єврейського минулого, підтримати ці проекти і долучитися до їх реалізації.

Міський голова Львова
Андрій Садовий

CONTENTS // ЗМІСТ

The Competition // Конкурс	5
Historical Background of Lviv // Історична довідка про Львів	8
History of Lviv's Jewish Community // Єврейська спадщина у Львові	10
Synagogue Square // Площа Синагог	13
Besojlem Memorial Park // Меморіальний парк «Бесолейм»	29
Yanivsky Camp Memorial // Меморіальний парк «Янівський концтабір»	43
About the Jury and the Winners // Про журі і переможців	59
Contact // Контакти	62
Imprint // Вихідні дані	63

THANKS TO...

... all involved in the organisation
of the competition:

Tarik Cyril Amar
Mariana Boryk
Oksana Boyko
Sofia Dyak
Josef Gelston
Iris Gleichmann
Chrystyna Kharchuk
Ben Kern
Vasyl Kosiv
Iryna Kotlobulatova
Sergey Kravtsov
Yuri Kryvoruchko
Ilia Levin
Joanna Lisek
Rachel Manekin
Mykhailo Moroz
Oleksandr Novytskyi
Lilia Onyshchenko
Serhiy Tereshchenko
Lenka Vojtová

ДЯКУЄМО...

... всім, хто брав участь
в організації конкурсу:

Тарік Сиріл Амар
Оксана Бойко
Мар'яна Борик
Ленка Войтова
Софія Дяк
Йосиф Гельстон
Іріс Гляйхман
Бен Керн
Василь Косів
Ірина Котлобулатова
Сергій Кравцов
Юрій Криворучко
Ілля Левін
Йоанна Лісек
Рахель Манекін
Михайло Мороз
Олександр Новицький
Лілія Оніщенко
Сергій Терещенко
Христина Харчук

КОНКУРС

Політичні катаклізми й ескалація насильства, що мали місце у XX столітті, зруйнували багатокультурність і багатоетнічність, якими упродовж віків славився Львів. До Другої світової війни у місті існувала велика і пружна єврейська громада, яка становила третину населення Львова, проте сьогодні у місті годі знайти свідчення єврейської культури та її впливу чи навіть згадку про її існування. Нині чисельність єврейської громади сягає близько 2 тисяч осіб і становить 0,3% населення міста.

В останні роки тема єврейської спадщини Львова щораз частіше стає предметом дискусії, з'явилася низка ініціатив, спрямованих на зміну ситуації, за якої цей важливий аспект історії міста нехтується. Одна з таких ініціатив полягала у проведенні міжнародного конкурсу з упам'ятнення місць, пов'язаних з єврейською історією. Ідея конкурсу виросла з конференції «Міська єврейська спадщина та історія Центрально-Східної Європи», що відбулася в жовтні 2008 року в Центрі міської історії у Львові.

Метою конкурсу було стимулювати зростання обізнаності з історією єврейської громади Львова, виразити у пам'ятних знаках важливість цієї громади й увічнити трагедію її знищення, а також зберегти ті залишки єврейської спадщини, які ще існують у міському просторі. Для конкурсу було вибрано три місця, тісно пов'язаних з історією єврейської громади до Другої світової війни та історією її знищення під час війни: Площа Синагог, що становила частину єврейського кварталу в центрі міста і де колись стояло дві синагоги та навчальний дім, Меморіальний Парк Бесойлем – на цій території колись було єврейське кладовище, та Янівський концтабір, одне з основних місць Голокосту у Галичині.

Учасники конкурсу мали представити проекти, які б ознаковували й увічнювали пам'ять про винищену єврейську громаду, її релігійне й культурне життя, а також трактували б названі місця як громадський простір, що служив би мешканцям та гостям міста і був би знаком його багатокультурної спадщини.

Конкурс було організовано завдяки спільним зусиллям Львівської міської ради, Центру міської історії Центрально-Східної Європи та Німецької Організації з міжнародного співробітництва (Deutsche Gesellschaft für Internationale Zusammenarbeit – GIZ).

THE COMPETITION

The multiculturalism and multi-ethnicity that the city of Lviv was long known for was ravaged by the violence and political turbulence of the 20th century. Before the Second World War, the city had a large and thriving Jewish community, which amounted to a third of Lviv's population, but today there is hardly any evidence of its culture and influence, or even of its existence. Currently, the Jewish community of 2,000 people represents 0.3% of the population.

In recent years, the topic of Lviv's Jewish heritage has become a subject of increasing discussion, and several initiatives have been taken to redress the neglect of this important aspect of the city's history. One such initiative was the International Design Competition for Sites of Jewish History. The idea for the competition arose out of the conference "Urban Jewish Heritage and History in East Central Europe", which took place in October 2008 at the Center for Urban History of East Central Europe in Lviv.

The aim of the competition was to increase awareness of the history of Lviv's Jewish community, to memorialize its significance and the tragedy of its destruction, and to

safeguard what remains of its heritage. Three locations were decided upon as competition sites, all of which were closely connected to the history of the Jewish community before the Second World War and its destruction by the Nazis during the war. These were: Synagogue Square, which was part of the Jewish quarter in the inner city, and which used to be the site of two synagogues and a religious teaching building; Besojem Memorial Park, which was once a Jewish cemetery where numerous renowned Rabbis are known to have been buried; and the Yanivsky Concentration Camp, one of the main sites of the Holocaust in Galicia.

The competitors were to submit proposals that signified and memorialized the lost Jewish community and their religious and cultural life; that made better use of the sites as public spaces for the benefits of local inhabitants and of visitors; and that indicated the multicultural heritage of the city.

The competition was co-organized by the Municipality of Lviv, the Center for Urban History of East Central Europe and the German Organization for International Cooperation GIZ - Deutsche Gesellschaft für Internationale Zusammenarbeit GmbH.

In March and June 2010, public meetings were held to inform residents and stakeholders about the concept of the competition, and to solicit their opinions in order to take them into account in the drafting of the competition rules. A large number of people attended, and local residents spoke about their knowledge of the past and their visions for the future of the sites. The competition specifics were officially authorized by the city council in August, and a call for entries was published in architectural, landscape and urban planning journals and on websites. The competition was to be the biggest architectural and urban design competition organized by the city authorities since 1991, the year when Ukraine became independent.

136 designers from 34 different countries registered for entry. By December 6th, the closing date for submissions, 70 projects from 16 different countries had been received. The international Jury met over two days, from December 20th to December 22nd, 2010, and was to award three prizes and up to two honorable mentions for each of the sites. Their results were announced on December 23rd and a press conference was given immediately afterwards. First prizes were won by entries from Germany

У березні та червні 2010 року відбулися громадські слухання, спрямовані на інформування населення та зацікавлених сторін про концепцію конкурсу, а також врахування думки громадськості при розробці правил конкурсу. У громадських слуханнях взяло участь багато громадських діячів і спеціалістів, які ділилися своїми знаннями про минуле та своїм баченням майбутнього місць, охоплених конкурсом.

У серпні умови конкурсу були офіційно затверджені міською радою, оголошення про відкриття конкурсу опубліковано в галузевих журналах з архітектурного, ландшафтного й міського планування та на веб-сайтах. Конкурс став найбільшим такого типу змаганням у галузі архітектурного та міського дизайну, організованим міською владою від 1991 року, коли Україна стала незалежною.

До участі в конкурсі зголосилося 136 дизайнерів із 34 країн. До 6 грудня, коли минав останній термін надсилання проектів, було отримано 70 проектів з 16 країн. Протягом двох днів, від 20 до 22 грудня 2010 року, міжнародне журі повинно було присудити три перших і максимум по дві заохочувальних премії

для кожного із місць, охоплених конкурсом. 23 грудня оголошено результати і проведено прес-конференцію. Першу премію для Площі Синагог виграв учасник з Німеччини, для Меморіального Парку Бесойлем – учасниця з Ізраїлю, для Янівського концтабору – учасники зі Сполучених Штатів.

Після оголошення переможців всі проекти було виставлено у Львівському Палаці мистецтв, а потім, у березні 2011 року, – у Центрі міської історії. Церемонія нагородження, супроводжувана відкритою дискусією про громадський простір Львова, відбулася у квітні.

Завдяки проведенню конкурсу вдалося стимулювати дискусію про майбутнє цих місць, багато зроблено також для зростання зацікавлення місцевої та міжнародної громадськості історією та культурною спадщиною Львова, зокрема роллю і значенням єврейської громади, яка колись становила значну частину населення міста.

У даний час, на стадії реалізації проектів, відзначених першими преміями, відбуваються дискусії між їх авторами, міською адміністрацією, єврейськими організаціями і релігійними лідерами, місцевими мешканцями, істориками, археологами та будівельними експертами.

for the Synagogue Square site, from Israel for the Besoylem Memorial Park site, and from the United States for the Yanivsky Concentration Camp site.

All the submissions were publically exhibited at the Lviv Palace of Art after the announcement of the winners, and again in March 2011, at the Lviv Center for Urban History. An award ceremony, followed by an open discussion about Lviv's public spaces, took place in April.

The competition has succeeded in stimulating debate over the future of these sites, and done much to increase the already growing local and international awareness of Lviv's history and heritage, and the role of its once large Jewish community.

Discussions between the authors of the winning designs, the city administration, Jewish organizations and religious authorities, local residents, historians, archaeologists and building construction experts are now underway on the realization of the projects.

HISTORICAL BACKGROUND OF LVIV

Львів, Lviv, Lwów, לעמבערג, Lemberg, Львов are the names of a city that has been a cross-roads for numerous east and west European cultures, languages and religions. Over centuries, the city's Ukrainian, Polish, Jewish, Armenian, German, and other inhabitants created the social, religious and material structures which defined the city's way of life. This diversity is nowhere better illustrated than by the Lviv cityscape. Here, one can see how differently the various communities contributed to city's growth and development.

In the first half of the 20th century, Lviv suffered two wars, ethnic conflicts, and several changes of political regime, including the establishment of a socialist-communist government. These disruptive events dramatically and often tragically altered the city's cultural landscape. During the war almost all of the city's Jewish population was murdered by and under the Nazi German occupation. After the Second World War, most of the Polish inhabitants were forced to leave by the Soviet government, while most of the Ukrainian inhabitants were repressed, and many were deported to the Gulag, or executed. The physical legacy of Lviv's Jewish community was also largely destroyed in the Holocaust, and what remained of it has long been neglected.

In the second half of the 20th century, Lviv became a central site for the implementation of official socialist policies, which aimed at integrating the city into new symbolic systems of national and political identity, and the power of Soviet Ukraine. In 1991, when the communist system collapsed, the formal constraints defining the image and history of Lviv suddenly disappeared. This opened possibilities for reassessing and commemorating events that had been taboo or heavily censored or distorted during the communist period. The city, located just beyond the EU's eastern border, and the most important urban center in the west of the newly independent Ukraine, now faces the challenge of remembering and commemorating its particularly complex history and cultural heritage. Recent discussions have been concerned with the history of Lviv's Jewish community, and the future of the remnants of its culture and monuments. The competition initiative arose as a result of these concerns.

ІСТОРИЧНА ДОВІДКА ПРО ЛЬВІВ

Львів, Lviv, Lwów, לעמבערג, Lemberg, Львов – це імена одного міста, де переплелися культури, мови та релігії Сходу і Заходу, де українська, польська, єврейська, німецька та інші громади вибудовували свої способи існування впродовж століть. Міський простір Львова найкраще ілюструє, як різні громади докладалися до зростання і розвитку міста. У першій половині ХХ століття Львову довелося пережити дві війни, етнічні конфлікти, кілька кардинальних змін політичних режимів – і, нарешті, встановлення безпрецедентного соціалістично-комуністичного правління. Ці роки радикально змінили культурну розмаїтість міста. Єврейське населення було майже повністю винищене у період німецько-нацистської окупації. Натомість після Другої світової війни більшість польських мешканців радянський уряд змусив покинути місто, значна частина українців була заслана на Сибір чи розстріляна НКВД. Фізична і культурна спадщина єврейської громади, значною мірою зруйнована під час Голокосту, у повоєнному Львові доволі довго нехтувалася.

Після війни міський простір Львова став плацдармом для офіційних стратегій, які своєю метою проголошували інтеграцію міста у систему нових символів, які б виражали національну й політичну належність до Радянської України. Коли комуністична система зазнала колапсу, зникли принаймні формальні, зовнішні обмеження, які окреслювали форму пам'яті і саму пам'ять про місто довоєнне і місто повоєнне. Це відкрило можливості для переоцінки і публічного увіковічення тих подій, які у радянський період перебували під забороною або піддавалися суворій цензурі і спотворювалися. Зараз Львів є найбільшим містом Західної України поблизу східного кордону Європейського Союзу, а також містом з особливо складною історією та різноманітною культурною спадщиною, яке зіткнулося з викликом осмислення свого минулого. Ця ініціатива є частиною цього процесу.

Lviv at the end of 18th century // Львів наприкінці 18 ст.

THE HISTORY OF LVIV'S JEWISH COMMUNITY

A Jewish community is believed to have existed in Lviv since the mid-thirteenth century. The city was a place where the community built a vibrant religious, cultural and economic life. The number of prominent rabbis who lived and worked in the city is just one sign of this vibrancy. In the 17th century, Lviv was home to two of Galicia's most renowned religious thinkers – David ben Shemu'el ha-Levi Segal (1586–1667), also known as Taz after the name of his book the *Turei Zahav*, a commentary on the *Shulchan Aruch*; and Ya'akov Yehoshu'a Falk (1680–1756), the author of the Talmudic commentary *Pene Yehoshu'a*, who was the chief rabbi of Lviv between 1717 and 1731. The Austrian annexation of the region in 1772 brought a number of reforms to the Jewish community as well as to the city in general. Instead of being under the communal government, the Jewish community, now known as the *Kultus-gemeinde*, was administered by a seven-member council. In 1782, the first Jewish-German school for boys was established, and by 1790, there were four boys' and one girls' school in Lviv. By the first decades of the 19th century, the city had become an important place for both the Hasidic and the Haskalah communities; and by the end of the century, it became a known center for Jewish intellectuals, among who were Salomon Buber, Yehezkel Caro and Majer Bałaban. The Austrian Constitution of 1867 introduced measures that emancipated the Jews, and subsequently many Jewish political organizations were established. Their ideological agendas ranged from those of the liberal *Shomer Yisra'el* Society, to the Orthodox *Makhzikey ha-Das* Society and the pro-Polish *Agudas Akhim* Society; and from the 1880s, the Zionist and socialist movements gained prominence. The many Jewish institutions – schools, theatres, hospitals – founded around 1900 are further evidence of this Jewish awakening. The turn of the century also heralded change among young Jewish writers in Eastern Europe, who attempted to find a new Jewish identity by writing a modern Yiddish language literature. The first group of neo-romantics to write in Yiddish was formed in Lviv in 1910. Jewish engineers, architects and builders, such as Józef Awin, Ferdynand Kassler, Albert Kornblüth, Leopold Reiss, Salomon Riemer and Michał Ułam, did much to influence the face of the city from the middle of the 19th century on. Despite sporadic outbursts of sometimes violent anti-Semitism, the community thrived until the Second World War, when its rich and diverse cultural and social life was brutally brought to end by the Holocaust.

ЄВРЕЙСЬКА СПАДЩИНА У ЛЬВОВІ

Вважається, що євреї жили у Львові від часу заснування міста у середині XIII сторіччя. Тут єврейська громада розбудовувала своє релігійне, культурне й економічне життя. Ознакою повноцінного культурно-релігійного життя була діяльність видатних рабинів. У Львові служили два визначні рабини XVII сторіччя: Давид бен Шмуель Галеві Сегал (Таз, 1586–1667), автор твору «Турей Загав» – коментаря до кодексу «Шулхан арух», та Яков Єгошуа Фальк (1680–1756), автор «Пене Єгошуа», який був головним рабином Львова у 1717-1731 рр. Австрійський період приніс для єврейської громади, як і для міста загалом, низку реформ – традиційне громадське врядування у єврейській громаді (яку тепер називали Kultusgemeinde) змінила рада із семи членів. 1782 р. відкрилася перша єврейська німецькомовна школа для хлопчиків, а 1790 р. існувало вже чотири школи для хлопчиків і одна для дівчаток. У перші десятиріччя XIX сторіччя Львів перетворився у важливий центр для маскілім та хасидської громади. У кінці XIX сторіччя тут працювали відомі інтелектуали, особливо історики, які докладали чимало зусиль для вивчення єврейських традицій та історії. Серед них були Соломон Бубер, Єхезкель Каро та Майєр Балабан. Після емансипації євреїв згідно з австрійською конституцією 1867 р. утворилося багато політичних і громадських організацій із найрізноманітнішими політичними програмами, від ліберального товариства «Шомер Ісраель» до ортодоксального «Махзікей га-Дас» та пропольського «Агудас Ахім», а у 1880-х рр. розвинулися сіоністичний та соціалістичний рухи. Багато єврейських організацій, заснованих близько 1900 р., свідчать про атмосферу відродження: школи, театри та лікарняні комплекси. Початок XX сторіччя провів атмосферу перемін серед молодих письменників Східної Європи: вони шукали нову єврейську ідентичність через модерну літературу мовою їдиш. Перша група неоромантиків, які писали мовою їдиш, оформилася у Львові 1910 р. Від середини XIX сторіччя львівські євреї здобули славу як видатні інженери залізниці, а від початку XX сторіччя – як міські інженери й архітектори. Архітектурне обличчя міста творили талановиті архітектори й будівничі: Йосиф Авін, Фердинанд Каслер, Альберт Корнблют, Леопольд Райс, Соломон Рімер, Міхал Улям та ін. Незважаючи на спалахи насилля і прояви антисемітизму, єврейська громада жила яскравим, різноманітним та багатим суспільно-культурним життям, яке безжално обірвав Голокост.

Temple Synagogue at Stary Rynok // Синагога Темпель на площі Старий Ринок

Jewish Hospital, 1910s // Єврейський шпиталь, 1910-і рр.

ПЛОЩА СИНАГОГ

SYNAGOGUE SQUARE SITE

HISTORY OF THE SITE _ THE INNER CITY JEWISH QUARTER

There is evidence of the existence of a Jewish quarter in Lviv's inner city dating back to 1383. The Jewish quarter was a component of the city organism, and at the same time, a closed and self-sufficient microcosm within the larger ethnical and religious Jewish world. The Jewish quarter contained synagogues, mikvehs (ritual bathhouses), kosher butcheries (for the ritual slaughter of poultry and animals), hospitals and various charitable and educational institutions. Some of the buildings that once housed organizations related to the cultural and social life of the Jewish community are still standing. There is for example, the former Abraham Kohn Women's School building at the junction of Arsenalna and Staroievreiska Streets, which was used in the inter-war years by the Tarbut Hebrew language association and as a rabbinical seminary. The so-called "Kahal House", which contained a mikvah, a ritual butchery and other facilities, was at Fedorova Street 27. Although the current building is from 1912, there is a memorial plaque in Hebrew on its facade, commemorating the Kahal building that once stood there. On the opposite side of the street, at Fedorova 28, are the ruins of a building which, from 1590, housed one of Europe's most renowned yeshivas. Such surviving fragments of the spatial structure of the former Jewish quarter give some indication of the rich cultural, religious and social life of the Jewish community that once lived here.

ІСТОРІЯ ЄВРЕЙСЬКОЇ ДІЛЬНИЦІ У ЛЬВОВІ

Львівська єврейська дільниця у середмісті відома від 1383 року. З одного боку, вона була частиною міського організму, а з другого – замкненим і самодостатнім мікросвітом всередині великого, іншого під етнічним та релігійним оглядом світу. У дільниці діяли синагоги, миква (ритуальна лазня), різня (місце ритуального забою птиці і тварин), шпиталь, інші благодійні й освітні інституції. Частина будинків, у яких містилися інституції, важливі для культурного та суспільного життя єврейської громади, стоїть тут і досі. Зокрема, зберігся колишній будинок жіночої школи ім. Авраама Кона на перехресті вулиць Арсенальної і Староєврейської, який у передвоєнні роки служив осідком товариства

At the Corner of the Jewish Quarter //
На розі єврейської дільниці

«Тарбут» і школи рабинів. Так званий «нагальний дім» був розташований на місці будинку на вул. І.Федорова, 27. Хоча сучасний будинок походить з 1912 року, на його фасаді вміщено пам'ятну дошку з написом івритом із попереднього будинку. На протилежному боці вулиці розташовані руїни дому №28, у якому від 1590 року містилася одна з найвідоміших у Європі єшив. Отож частина простої структури єврейської ділянки збереглася і дає уявлення про її функціонування у минулому.

Serbska Street in the Jewish Quarter // Єврейський квартал, вул. Сербська

HISTORY OF THE SITE _ THE SYNAGOGUES AND THE BETH HAMIDRASH

There were two synagogues in the inner city Jewish quarter – the Great City Synagogue and the Turei Zahav Synagogue (the Golden Rose). It is believed that the oldest synagogue in Lviv once stood on the site of the Great City Synagogue in the 14th century, and was destroyed in the city fire of 1527. Another synagogue, probably built in the Gothic style, was built here in 1555, and served as the community's main synagogue until the beginning of the 17th century when it became too small for the growing congregation. The Golden Rose synagogue, built privately by the financier Yitzhak ben of Nachman (Isaak Nachmanovych) on an adjacent plot in 1582, then took over the role of main synagogue, and many of the community's religious reliquaries were transferred there. The Golden Rose, designed by the master builder Paulus Italus (Paolo the Italian), was one of the most spectacular late-sixteenth-century Renaissance architectural landmarks of the city. From 1654 to 1667, the famous scholar and rabbi, David Ha-Levi Segal, known for his work "Turei Zahav" (The Golden Lines), prayed here, and hence it also became known as the Turei Zahav. By the end of the 18th century, the Golden Rose itself had become too small for the community. It was therefore decided to replace the old synagogue that still stood on the neighbouring site, with a much bigger building. The new "Great City Synagogue" opened in 1801 and became the main synagogue of the inner city Jewish quarter.

The Beth Hamidrash (House of Learning) building, located between the two synagogues, was first mentioned in the 17th century and was originally a timber structure. In 1797, it was rebuilt in brick and contained a heated library and study rooms on the upper floor, and a vaulted prayer hall on the ground floor, which was laid out as a synagogue with a bima and benches, and was the main element of the building.

All three buildings were destroyed by the Nazis during the Second World War. Fragments of one of the walls of the Golden Rose survived, but otherwise the places where these buildings once stood are now empty and abandoned.

ІСТОРІЯ ПЛОЩІ СИНАГОГ

У єврейській ділянці було дві синагоги: Велика міська синагога та синагога «Турей Загав». Є припущення, що найдавніша міська синагога з XIV ст. стояла на місці Великої міської синагоги. Вона була зруйнована під час пожежі 1527 року. У 1555 році тут побудували нову синагогу, найімовірніше, у готичному стилі, що виконувала функції головної святині до початку XVII століття, коли розміри будівлі уже перестали задовольняти численну спільноту. У 1582 році коштом знаного львівського купця та банкіра Ісака Нахмановича (Yitzhak ben Nachman) було споруджено нову синагогу, яку називали синагогою Нахмановича, а також синагогою «Золота Роза» та синагогою «Турей Загав». З початку XVII століття синагога Нахмановичів фактично виконує роль головної синагоги і до неї перенесли основні реліквії громади. Збудована італійським архітектором Павлом Щасливим (Paulus Italus), вона була однією з найкращих серед відомих пам'яток архітектури львівського Ренесансу. Впродовж багатьох років синагога залишалася осередком культурного й освітнього життя львівських євреїв. З нею пов'язане ім'я знаменитого вченого Давида Галеві Сегала (David Ha-Levi Segal), автора праці «Турей Загав» («Золоті рядки»). Назва трактату з часом поширилася і на синагогу – Турей Загав. Наприкінці XVIII століття синагога стає замалою, тим-то вирішено розібрати стару синагогу, яка стояла поруч, і на її місці збудувати нову. Нова Велика міська синагога була відкрита у 1801 році і стала головною міською синагогою.

Бейт Гамідраш вперше згадується у XVII столітті як дерев'яна споруда. Наприкінці XVIII століття було вимурувано нову будівлю. У цьому домі релігійного навчання містилося сім окремих молитовних залів та бібліотека, яка обігрівалася.

Усі три будівлі зруйновано під час нацистської окупації Львова та Голокосту. У серпні 1941 року синагога «Турей Загав» зазнала сплюндрування і пограбування, а пізніше її було підірвано, як і сусідній Бейт Гамідраш. Велику міську синагогу нацисти підірвали восени 1943 року. Вціліли лише фрагменти однієї зі стін синагоги «Золота Роза», які збереглися до сьогодні. Місце Бейт Гамідрашу залишається пустою, а на місці Великої міської синагоги тепер є площа.

Beth Hamidrash and Abraham Kohn School // Бейт Гамідраш та школа Авраама Кона

The Great City Synagogue, 1900s // Велика міська синагога, 1900-ті рр.

Ruins of the Turei Zahav (Golden Rose) Synagogue // Руїни синагоги Турей Загав

СУЧАСНА СИТУАЦІЯ

Площа Синагог розташована в історичному центрі Львова і належить до списку світової спадщини ЮНЕСКО.

Площа, яка колись була центром історичної єврейської дільниці Львова, перебуває в невідомому стані – поверхня знищена або пошкоджена, будинки довкола занедбані, частина з них покрита графіті. Руїни синагоги «Турей Загав», збудованої у XVI столітті, закриває тимчасовий металевий паркан: замість того щоб виконувати роль громадського простору, що відображає і вшановує історичне значення цього місця, площа використовується як автостоянка і часами використовується як місце неформальних зустрічей.

Якщо ситуація не зміниться, тобто якщо ця площа у центрі міста й далі залишатиметься занедбаною, не виконуючи жодного призначення чи функції, існує загроза, що її буде використано у невластивий спосіб, а саме з комерційною метою, оскільки це надзвичайно привабливий об'єкт для бізнесу, що працює у сфері послуг і туризму. Отож необхідно вжити відповідальних і своєчасних заходів, щоб зберегти це місце як частину міської культурної спадщини, а також як громадський простір, що служив би мешканцям та гостям міста.

CURRENT SITUATION

Synagogue Square (also called Arsenalna Square) is located in the historical inner city of Lviv, which is listed as a UNESCO World Heritage Site.

The area of the competition site was once a central place in Lviv's historical Jewish quarter, but is now in a very bad state of repair. Its surfaces are damaged and broken, surrounding buildings are part dilapidated or sprayed with graffiti, and the ruins of the 16th century Golden Rose Synagogue are hidden behind a makeshift metal fence. Instead of being a public space that reflects and respects its special historical significance, it is used for parking cars and it is sometimes used as an occasional informal meeting place.

If the square remains as it is, an empty inner city space with no identity or function, it is under the threat of inappropriate commercial development seeking to exploit the potentials of a prime site for services and tourism. Responsible and timely action is therefore needed to recognize and safeguard the square as part of the city's cultural heritage, and as a public amenity for the benefit of local residents, visitors and the city as a whole.

SUBMISSION REQUIREMENTS

Submissions should take the following into account: (a) the archeological remains of the Golden Rose Synagogue are to be conserved and protected, and are not to be physically accessible to the public; (b) the remains of the Beth Hamidrash building are to be preserved, but the area can be made accessible to the public and could possibly be used to view the ruins of the Golden Rose; (c) the site of the destroyed Great City Synagogue should be a public open space and be usable for commemorative and cultural events appropriate to the historical significance of the place; (d) surrounding streets are to be pedestrianized. Commercial use is forbidden in all parts of the competition site, and all areas are to be accessible to people with physical limitations.

All proposals should signify the meaning of this place and the loss of the Jewish culture that once flourished here. Suitable commemoration of the religious buildings that used to occupy the site should underline the city's multicultural heritage and thus enhance the openness and tolerance of its contemporary inhabitants.

КОНКУРСНІ ВИМОГИ

Конкурсні роботи повинні взяти до уваги: (а) археологічні залишки синагоги «Золота Роза» належить піддати консервації і захисту, вони не повинні бути фізично доступні для громадськості; (б) залишки будівлі Бейт Гамідрашу належить зберегти, але їх можна зробити доступними для громадськості - можливо, використовувати їх для огляду руїн «Золотої Рози»; (в) місце, де стояла Велика міська синагога, повинно зберігати роль відкритого громадського простору і використовуватися для проведення культурно-масових заходів, що навіязували б до історичної значущості місця; (г) площа повинна бути пішохідною зоною. Конкурсна територія не передбачена для комерційного використання. Водночас ціла площа повинна бути доступна для людей з фізичними обмеженнями.

Усі пропозиції повинні враховувати значення цього місця, що символізує втрату єврейської культури, яка колись тут процвітала. Отож відповідна меморіалізація релігійних будівель, які тут стояли, повинна підкреслити багатокультурну спадщину міста і тим самим підвищити відкритість і толерантність його сучасних мешканців.

ПРОЕКТИ-ПЕРЕМОЖЦІ

1 МІСЦЕ

Франц Решке, Пауль Решке, Фредерік Шпрінґер // Берлін, Німеччина

2 МІСЦЕ

Юрій Столярів, Павло Моркель, Роман Бельбас, Ольга Малиновська // Львів, Україна

3 МІСЦЕ

Анонімний (для визначення)

THE WINNERS

1st prize

Franz Reschke, Paul Reschke, Frederik Springer // Berlin, Germany

2nd prize

Yuri Stolarov, Pavlo Morkel, Roman Belbas, Olha Malynovska // Lviv, Ukraine

3rd prize

Unknown author

1ST PRIZE

Franz Reschke Paul Reschke Frederik Springer // Berlin, Germany

Author's cost estimate: € 536,008.00 (adjustment to current Ukrainian prices is pending)

The proposal is to create three spaces with different characteristics on those parts of the site where three buildings important to the religious and civic life of the Jewish community once stood. These spaces symbolize and reveal the historical tradition of each building, and imbue this public space with a new quality and bring it into the everyday life of the city.

The first space is where the Great City Synagogue was located. The proposal emphasizes the utter emptiness of the space in juxtaposition to the density of the surrounding buildings in the historical inner city in order to signify the eradication of Lviv's Jewish community in the Holocaust. The plan layout of the former Synagogue is silhouetted on the ground using differently textured pavings, and as light passes across their rough or smooth surfaces, the form of the building becomes apparent.

The second space, the place of the former Beth Hamidrash study house, is defined as a quiet green area. A light-coloured concrete line accentuates the existing walls of the old building and contrasts with beds of grass inserted between them. The proposal draws attention to the history of Jewish Lviv, invoking its memory by creating common spaces of dialogue between generations, witnesses and contemporary residents and visitors. The quiet green area supports this with a corresponding mood, conducive to contemplation and meditation, and to telling stories and listening.

The third space is where the Golden Rose Synagogue once stood. This is a place of tranquility, symbolizing the centuries old history of Lviv's Jewish community. The remains of the Golden Rose are kept untouched, and the historical alleyway leading to the synagogue is preserved. A suspended wooden walkway leading from the street becomes a viewing platform from which the archaeological remains of the synagogue can be seen. The project does not rule out the possibility of the Synagogue's reconstruction.

1 МІСЦЕ

Франц Решке, Пауль Решке, Фредерік Шпрінгер // Берлін, Німеччина

Вартість проекту згідно з підрахунками авторів: € 536,008.00 (відбувається корегування цієї суми відповідно до українських цін)

Пропозиція полягає у створенні трьох просторів з різними характеристиками у кожній частині, де колись стояли три важливих для релігійного та суспільного життя єврейської громади будівлі. Ці простори мають символізувати і виявляти історичні традиції кожної будівлі, а також надати цьому громадському простору нової якості в повсякденному житті міста.

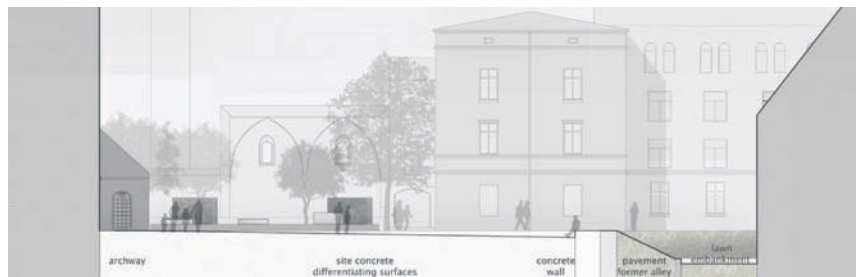
Перше місце – територія, де містилася Велика міська синагога. Проект підкреслює повну порожнечу простору в зіставленні зі щільністю навколишніх будівель в історичному центрі міста, щоб показати винищення єврейської громади Львова під час Голокосту. Макет прокреслює план синагоги на місцевості за допомогою по-різному текстурованого покриття: форма будівлі проявляється завдяки заломленню світла через його гладкі й шорсткі поверхні.

Jury evaluation

The jury appreciated the clarity of the project, especially noting the fact that the site of the Great City Synagogue was left empty, and the location of the Beth Hamidrash was occupied by a green area with a contemplative atmosphere. The members of the jury also commended the authors for holding to the requirement to preserve and reveal the ruins of the Golden Rose to public view, while keeping them protected by restricting physical access.

The jury's opinion was that the different elements of the proposal combine to create a balanced urban composition. At the same time, they are easily adaptable to future needs and take into account requirements for further archaeological excavations. The traces of the former buildings are marked in an appropriately restrained way, but are clearly legible evidence of the site's past.

The project met the jury's requirements with regard to historical conservation and urban design. Nevertheless, the jury recommended that the lighting scheme and the presentation of information about the history of the site (and the Jewish quarter in general) should be elaborated in greater detail. The jury concluded that the project had potential for further development and would be feasible to implement.

Оцінка журі

Журі оцінило виразність і чіткість проекту, особливо відзначивши те, що місце розташування Великої міської синагоги було залишено порожнім, а на місці Бейт Гамідрашу заплановано зелену зону, що створює атмосферу замислення і споглядання. Також було високо оцінено врахування конкурсних вимог, а саме збереження руїн «Золотої Рози», їх консервацію, показ їх громадськості при обмеженні фізичного доступу відвідувачів.

Члени журі дійшли висновку, що елементи проекту створюють збалансовану композицію. Водночас їх легко адаптувати до майбутніх потреб, вони також не перешкоджатимуть подальшим археологічним розкопкам. Відповідно зазначено контури колишніх будівель, а також виразно показано минуле цієї площі.

Проект відповідає вимогам журі щодо збереження історичної спадщини та міського дизайну. Однак з боку журі було вироблено низку рекомендацій, що стосуються схем освітлення та більш детального подання інформації про історію місця (і єврейського кварталу загалом). Журі переконане, що проект має потенціал для подальшого розвитку і було б доцільно його зреалізувати.

2ND PRIZE

Yuri Stolarov Pavlo Morkel Roman Belbas Olha Malynovska // Lviv, Ukraine

The competition site consists of three distinct zones with different archaeological features and urban characteristics. It was therefore decided to emphasize the existing hierarchy of these places with different types of architectural intervention. The qualities of each zone are identified and enhanced by the transitions between their functions: the square on the site of the Great City Synagogue is an open public space; the site of the Beth Hamidrash is a semiprivate, more intimate zone; the archaeology and ruins of the Golden Rose Synagogue are in a protected and physically inaccessible zone, but can be viewed from the site of the Beth Hamidrash.

The juries were convinced by the project's detailed and close interpretation of what was once on the site. The design indicates the ground plans of the Great Synagogue and Beth Hamidrash buildings, recalling their pre-existing structures. Some of the jury members were concerned about the uniformity of treatment in different areas of the site, resulting in the repetition of certain elements.

2 МІСЦЕ

Юрій Столярів, Павло Моркель,
Роман Бельбас, Ольга Малиновська
// Львів, Україна

Площа Синагог складається з трьох окремих зон з різними археологічними особливостями та урбаністичними характеристиками. Тому було прийнято рішення підкреслити чинну ієрархію цих місць, вдаючись до різних типів архітектурного втручання. Характеристики кожної зони підкреслюються переходами між їх функціями: площа на місці Великої міської синагоги є відкритим громадським простором; місце, де стояв будинок Бейт Гамідрашу, – це більш приватна зона; руїни синагоги «Золота Роза» охороняються законом і до них немає фізичного доступу, але їх можна оглядати із зони Бейт Гамідрашу.

Журі переконала детальність і точність, з якою проект інтерпретує те, що колись тут було. Дизайн прокреслює план будівель Великої міської синагоги та Бейт Гамідрашу, нагадуючи про їх існування.

Окремих членів журі зацікавило однакове трактування різних фрагментів території, що має результатом повторення певних елементів.

3 МІСЦЕ

Невідомий автор

Особливості планів і розрізів будівель, які колись стояли на Площі Синагог, представлено на поверхні ґрунту і на фоні навколишніх будинків. Фрагменти колишніх будинків «вкарбовані» у простір, охоплений маркуванням, наприклад, вхід до синагоги «Золота Роза» або зовнішня стіна Великої міської синагоги. Сходи, які вели до жіночої галереї Великої міської синагоги, за допомогою штукатурки «проектуються» на фасад будівлі із західного боку площі.

Журі високо оцінило врахування у проєкті умов, що існують на об'єкті, а також використання архітектурного наративу для пояснення історії місця. Окрім того, журі відзначило добре продумані методи висвітлення інформації.

3RD PRIZE

Unknown author

Various features of the plans and sections of the buildings that once stood on the competition site are represented on the existing ground surfaces and the elevations of surrounding buildings. Fragments of the former buildings are "extruded" into the spaces marking, for example, the entrance way to the Golden Rose Synagogue, or the outside walls of the Great City Synagogue. The staircase once leading to the women's gallery of the Great Synagogue is "projected" in stucco-work onto the facade of the existing building on the square's western side.

The jury appreciated the proposal's acknowledgement of existing site conditions, and commended its use of architectural narrative to explain the history of the site. The jury also appreciated the project's well-designed methods for displaying information.

HONOURABLE MENTIONS

Moomoo Architects // Lodz, Poland

Markian Kossak // Lviv, Ukraine

Żaklina Nowodworska,
Michał Podgórczyk // Gdynia, Poland

ПОЧЕСНІ ВІДЗНАКИ

Мoomoo Architects // Лодзь, Польща

Маркіян Коссак // Львів, Україна

Жакліна Новодворська,
Міхал Подгурчик // Гдиня, Польща

МЕМОРІАЛЬНИЙ ПАРК «БЕСОЙЛЕМ»

BESOJLEM MEMORIAL PARK

БЕСОЙЛЕМ - СТАРЕ ЄВРЕЙСЬКЕ КЛАДОВИЩЕ

Перша згадка про цвинтар (besojlem – івритом, kirkut – польською мовою) у міських актах датується 27 травня 1414 року. Упродовж наступного століття було викуплено прилеглі приватні ділянки – у цей спосіб у XVII столітті територія кладовища досягла розмірів, які не змінювалися аж до Другої світової війни. Поховання на кладовищі офіційно закрито 22 серпня 1855 року. Це кладовище з майже півтисячолітною історією було одним з найдавніших і найцінніших в Європі. На початку XX століття австрійська влада надала цвинтарю статус пам'ятки. У 1928 і 1931 роках Кураторія опіки над єврейськими пам'ятками (заснована 1925 року) провела на ньому відновлювальні роботи, під час яких реставровано 532 надгробні камені. Після окупації Львова у 1941 році, нацисти зруйнували цвинтар – це була частина нацистського плану зі знищення єврейської громади Львова та її спадщини. Єврейські поховання у Львові та інших галицьких містах і містечках осквернено і брутально знищено. Після ліквідації гетта у червні 1943 року, департамент відбудови при львівському бургомістрі

(Stadthauptmann) підготував план дорожньої розв'язки на місці центральної частини старого єврейського цвинтаря (план не дочекався реалізації). У радянський час, а саме 1947 року, на місці кладовища влаштовано продовольчий ринок «Центральний», відомий у Львові як «Краківський».

Біля цвинтаря функціонував єврейський шпиталь (нині у будівлі шпиталю діє пологовий стаціонар), збудований на початку XIX століття та перебудований на межі XIX-XX століть за проектом архітектора Казимира Мокловського (Kazimierz Mokłowski). Перебудову здійснено коштом відомого львівського банкіра Маврикія Лазаруса (Maurycy Lazarus). Будинок зведено в неомавританському стилі. Дирекція шпиталю мала великий вплив серед єврейської громади. В її підпорядкуванні перебували всі цвинтарі, лазні, будинки, де відбувався ритуальний забій тварин і птиці, а також санітарна просвіта серед учнів середніх шкіл і незаможного населення.

HISTORY OF THE SITE_BESOJLEM MEMORIAL PARK

The old Jewish cemetery ("besojlem" in Hebrew) was first mentioned in municipal records on May 27, 1414. Over the next two centuries, plots of land surrounding the original site were acquired, and by the seventeenth century, the cemetery covered a territory that remained unchanged until its destruction during and after the Second World War. The cemetery was closed for burials on August 22, 1855, but during its nearly four and a half centuries of use, it was among the most renowned Jewish cemeteries in Europe. The cemetery was given the status of "Historic Landmark" by the Austrian authorities in the early twentieth century. Between 1928 and 1931, 532 gravestones were cleaned and restored by the Curatory for the Protection of Jewish Arts Monuments, which was established in Lviv in 1925. When the Nazis occupied the city in 1941, they imposed their genocidal policies, which included the obliteration of Jewish cemeteries, and the Lviv cemetery is one of the hundreds that were destroyed in Galicia during the war. Following the liquidation of the Lviv ghetto in June 1943, the city's building department, under instructions from the German occupiers, made plans for a new road junction at the center of the old Jewish cemetery. This particular plan was not realized, but in 1947, a food market, officially known as the Central, or unofficially as the Cracow (or Krakivskyi) Market, was established on the site.

A Jewish hospital (now the Municipal Maternity Hospital), was built next to the cemetery at the beginning of the 19th century, and was rebuilt in 1899 to the design of the architect Kazimierz Mokłowski. The building, which was constructed in a neo-Moroccan style, was financed by the well-known Lviv banker, Maurycy Lazarus. During the decades that followed, several extensions were added, and the hospital became a complex of several buildings with different functions. The hospital management had a number of additional communal responsibilities. All local Jewish cemeteries, bath-houses and ritual butcheries came under its purview, as did the costs for the sanitary education of middle school students and the poor.

CURRENT SITUATION

The site is located behind the former Jewish Hospital building, and was once part of a large Jewish cemetery. Like many other Jewish sites in Lviv, the place contains no reference to its history or former function. Some of the original headstones were taken from the graves they marked and used in the construction of the walls around the site. The rest were removed and either demolished or used for constructing roads, the whereabouts of which are as yet unknown. Today, no traces of the cemetery can be seen.

Currently the site is a rather uncared for green area with numerous trees, including maples, limes, ashes, acacias and various fruit trees, many of which are in a bad condition. The northeast corner is used to deposit trash, pathways have broken surfaces, and there is no seating or other furnishing. There is no clearly defined entrance: visitors have to go through the hospital's emergency ambulance gateway and around the corners of the building to access the area, which is currently used by the hospital's patients and their guests, and by nearby residents. That this site has extremely important religious and historical significance cannot be recognized and is rarely understood.

СУЧАСНА СИТУАЦІЯ

Меморіальний Парк Бесойлем розташований за міським пологовим будинком, де колись містився єврейський шпиталь. Це місце було частиною великого єврейського кладовища, але, як і в багатьох місцях єврейського життя в місті, інформація про його історію чи колишнє призначення відсутня. Майже усі нагробки зруйновані, чи зняті. Їх використали для заощення вулиць у місті, а згодом – для спорудження огорожі навколо ринку, більшість з них досі не знайдено. Знайшли лише кілька вцілілих надгробків. Сьогодні від кладовища не залишилося сліду.

Нині це місце виглядає занедбаним. Тут ростуть клени, липи, ясени, акації, різні фруктові дерева, багато з них недоглянуті і старі. Пн.-сх. край використовується як сміттєзвалище, дороги в поганому стані, лавочки практично відсутні. Немає чіткого входу: відвідувачі можуть потрапити сюди через лікарняні ворота або ж обійшовши будинок лікарні.

В даний час парк служить як місце прогулянок для пацієнтів лікарні та їхніх гостей, а також мешканців прилеглих районів. Тут немає жодної інформації про релігійну й історичну важливість цього місця.

SUBMISSION REQUIREMENTS

The aim of the competition is to redefine the site as public space that respects its former use as a cemetery, commemorates those buried here, and provides opportunities for reflecting on Jewish history and its legacy. There are undoubtedly graves in the project area, which, according to the Jewish tradition, are not to be disturbed. Proposals should therefore conform to this cultural requirement as a precondition, and not involve excavations or earthworks. Projects are to foresee the integration of retrieved tombstones. Proposals should also relate to the history of the original Jewish cemetery, which covered a much larger area, including that under the adjacent Krakivsky market, and to the history of the hospital building, once the largest Jewish charitable medical institution in the region.

Consideration should be given to reopening the former site entrance in the western boundary wall. Accessibility for people with physical limitations should be further enhanced.

КОНКУРСНІ ВИМОГИ

Метою конкурсу є перетворити цей парк на публічний простір – таке використання виражало б повагу до історії колишнього кладовища та пам'яті тих, котрі були тут поховані, а також відкриває можливості для осмислення історії єврейського народу та його спадщини. Безперечно, в районі здійснення проекту є могили, які, згідно з єврейською традицією, не повинні бути порушені. Тому проекти мають враховувати цю вимогу і на ній базуватися. Тобто тут не можна планувати розкопок чи інших земляних робіт. Проекти мають передбачати інтеграцію врятованих нагробків. Проекти повинні бути також пов'язані з історією цього єврейського кладовища, що охоплює набагато більшу площу, в тому числі ту, що прилягає до Краківського ринку, а також з історією лікарні, яка була найбільшою єврейською благодійною медичною установою в регіоні.

Слід розглянути можливість відновлення колишнього входу у західній стіні. Місце повинно бути доступним для людей з фізичними обмеженнями.

ПРОЕКТИ-ПЕРЕМОЖЦІ

1 МІСЦЕ

Роніт Ломброзо // Єрусалим, Ізраїль

2 МІСЦЕ

не присуджено

3 МІСЦЕ (поділене)

Мікеланджело Ак'яро, Нора Лав // Мілан, Італія

Данило Швець, Андрій Зінкевич, Степан Глуховецький // Львів, Україна

Гергард Ренгофер, Герхард Гаузер // Відень, Австрія

THE WINNERS

1st prize

Ronit Lombrozo // Jerusalem, Israel

2nd prize

no award

Joint 3rd prize

Michaelangelo Acciaro, Nora Lau // Milano, Italy

Danylo Shvets, Andrii Zinkevych, Stepan Hlukhovetskyi // Lviv, Ukraine

Gerhard Rennhofer, Gerhard Hauser // Vienna, Austria

1ST PRIZE

Ronit Lombrozo // Jerusalem, Israel

Author's cost estimate: € 249,800 (adjustment to current Ukrainian prices is pending)

Project description

The design aims to restore to the cemetery site the fragile but central presence of Lviv's Jewish community, to whom it was sacred. At the heart of the design stand two motifs, the Jewish prohibition on using cemeteries for other purposes and of not disturbing their grounds, and the wish to open the cemetery to the city surrounding it. The proposal leaves the existing grounds untouched and places a new layer above the previous layers.

A new wall defines the site on the eastern side and contains a new entrance gate. The new gate is connected by a raised walkway to a redesigned gate on the western side. The gates' design refers to many other gates of ruined or forgotten cemeteries in Europe. Apertures are made into the walls that encircle the cemetery and hospital complex, opening the cemetery to the street, and including it in the life of the city.

The raised timber walkway that traverses the site, and the small platform in its middle have minimal contact with the ground, thus respecting the Jewish prohibition of disturbing the cemetery's surface. The earth beneath the walkway remains visible through the gaps between its timber boards.

A new "wall of memory" along the northern boundary with the Krakivsky market is a trellis made of brick blocks. Its openings are niches for candles or stones which by tradition are placed by visitors on Jewish graves. The names of the people known to be buried in the cemetery could be inscribed and memorialized on this wall.

The platform in the middle of the walkway is an island for meditation, and includes seating. It is made of metal planks and defined by brick columns inscribed with texts. Original tombstones found on the site or elsewhere could be installed here.

1 МІСЦЕ

Роніт Ломброзо // Єрусалим, Ізраїль
Вартість проекту згідно з підрахунками автора: € 249,800 (відбувається корегування цієї суми відповідно до українських цін)

Проект спрямований на відтворення на колишньому цвинтарі невлітної, проте вагомій присутності єврейської громади Львова, для якої він був святиною – ця присутність становить осереддя проекту. Ідея виростає з двох чинників: єврейської заборони використовувати кладовище для інших цілей і вимоги не порушувати цвинтарної землі та прагнення відкрити територію колишнього цвинтаря (бесойлему) для міста. Проект полягає у тому, щоб залишити недоторканою землю кладовища, натомість на цій основі створити новий пласт.

Нова стіна зі східного боку міститиме новий вхід. Нові ворота з'єднані з реконструйованими воротами на західному боці доріжкою. Дизайн воріт нав'язує до багатьох інших воріт зруйнованих або забутих цвинтарів у Європі. Для входів робляться отвори в старій стіні, яка оточує цвинтар і лікарняний комплекс, що дасть змогу відкрити цвинтар з

вулиці і включити його в життя міста.

На землі буде прокладено пішохідну доріжку з дерев'яних матеріалів, що з'єднуватиме два входи. Доріжка і невеликий майданчик посередині матимуть мінімальний контакт з поверхнею землі – у такий спосіб буде дотримано єврейську заборону змінювати поверхню кладовища. Земля під доріжкою залишиться видимою – цьому служитимуть проміжки між дерев'яними дошками.

Нову «стіну пам'яті» вздовж північного кордону Краківського ринку творитимуть «ґрати» з цегли. Отвори у цегляній стіні служитимуть для свічок або каменів, які за традицією відвідувачі залишають на єврейських могилах. Крім того, на стіні можна увічнити імена людей, про яких відомо, що вони були поховані на цьому цвинтарі.

Платформа посередині доріжки є острівцем для медитації – тут передбачені місця для сидіння. Вони складатимуться з металевих каркасів і дерев'яного покриття. Передбачені також цегляні колони, на яких буде розміщено тексти. Якщо тут або в іншому місці знайдуться нові оригінальні нагробки, їх можна тут встановити.

Jury evaluation

The jury noted the proposal's readability and distinctive character, as well the way in which the functions of park and memorial have been resolved and consolidated. This and the clear but simple apportioning of spaces across the site demonstrate a mature approach to the requirements. The decision to suspend a walkway above the ground was commended as an elegant and fitting way to respect Jewish traditions concerning cemeteries and graves.

The idea for a "wall of memory" also elicited a positive response. The wall separates the Memorial Park from the Krakivsky market, while at the same time its open niches symbolically overcome the division of the once whole Jewish cemetery. The possibilities for inscribing the names of people known to be buried here and of visitors placing candles and stones in its niches were also commended.

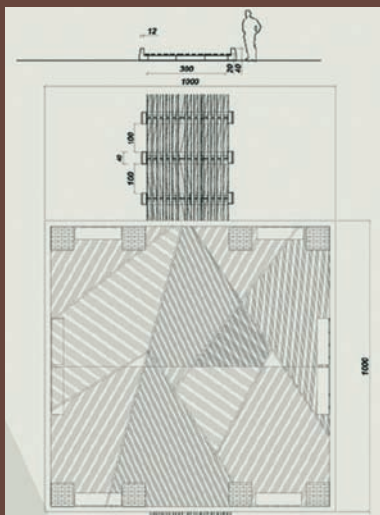
In addition, the jury appreciated the choice of materials (brick, timber and metal) and the way they are used.

Оцінка журі

Журі відзначило читабельність проекту та його самобутність, а також те, в який спосіб враховано й об'єднано функції парку і меморіалу. Так само чіткий і водночас простий розподіл простору свідчить про зрілий підхід до вимог конкурсу. Рішення про розміщення доріжки над землею отримало високу оцінку як вишуканий і відповідний спосіб дотримання єврейських традицій, пов'язаних з цвинтарями та могилами.

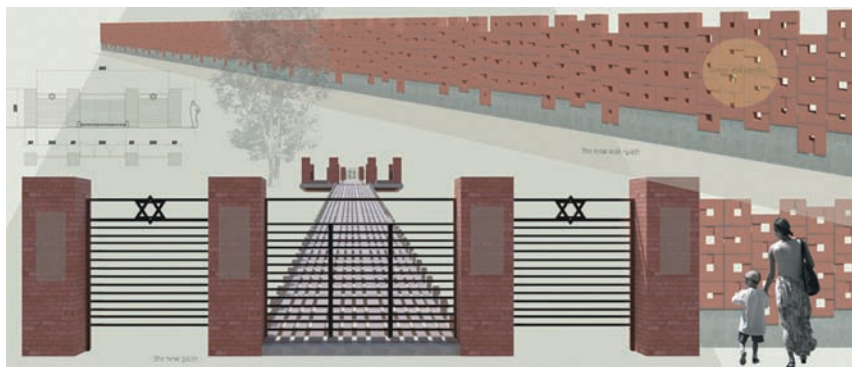
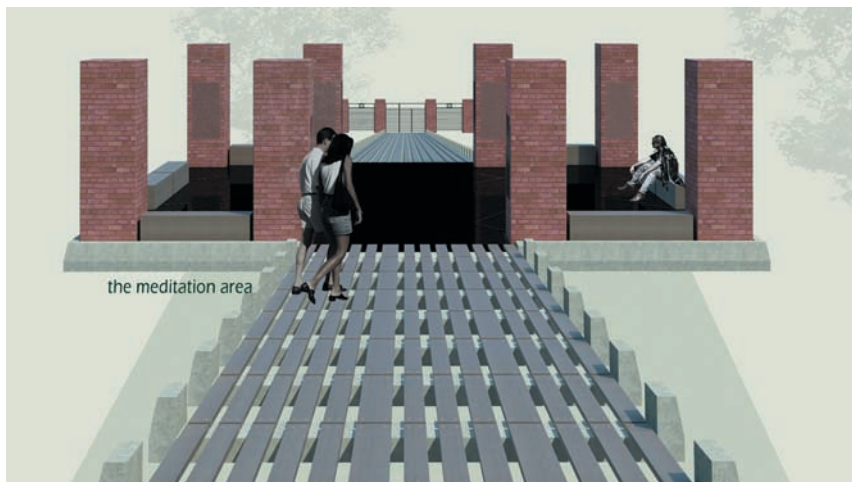
Ідея «стіни пам'яті» також викликала позитивний відгук. Стіна відділяє Меморіальний Парк від Краківського ринку, водночас її відкриті ніші символічно долають розділення єврейського кладовища. Можливість написати прізвища людей, про яких відомо, що вони були тут поховані, як і можливість для відвідувачів залишати свічки і камені у нішах стіни також здобули високу оцінку.

Крім того, журі оцінило вибір матеріалів (цегла, дерево й метал) і спосіб їх використання.

For inquire now of bygone generations, and consider what their ancestor have found; for we are but of yesterday, and we know nothing, for our days on earth are but shadow. (Job, 8:8-9)

«Спитай лишень у давніх поколінь, уважай на досвід предків, бо ми, вчорашні, не знаємо нічого, тінь на землі – дні наші». (Йов 8:8-9)

JOINT 3RD PRIZE

Michaelangelo Acciaro Nora Lau // Milano, Italy

The site is divided into three green areas, the plan forms of which are slightly distorted to emphasize its topography. Three paths cross the areas and are aligned in the directions of the Golden Rose Synagogue, the Great City Synagogue and the site of the Yanivsky concentration camp. The triangular area between the paths contains plates made of corten steel (a material that has deliberately rusted surfaces) in the form of headstones and set at angles. The 18 surviving original headstones that have been found are placed upright along the paths. Corten steel walls cross the site at varying heights, and can be used for seating, or to delineate different parts of the site.

The jury appreciated the strong identity and artistic qualities of the project, which relate to the history of the place in a very expressive way. The combination of original tombstones placed upright amidst anonymous sloping rusty metal slabs is a deeply meaningful reference to lost identity.

There were reservations about the metal walls that run across the space, which were thought inappropriate for a burial site and inconsistent with the jury's criteria.

3 МІСЦЕ (ПОДІЛЕНЕ)

Мікеланджело Ак'яро, Нора Лав //
Мілан, Італія

Територію поділено на три зелених зони, лінії поділу підкреслюють топографію місця. Тут перехрещуються три стежки, зорієнтовані на синагогу «Золота Роза», Велику міську синагогу і Янівський концтабір. Трикутний простір між стежками заповнений стелами із кортенової сталі, що дає ефект іржі. Стели стоять по кутах і мають форму нагробків. 18 збережених оригінальних нагробків, які вдалося віднайти, розміщено вертикально вздовж стежок. Сталеві стіни мають різну висоту і можуть використовуватися для сидіння або для розмежування території на частини.

Журі оцінило виразність і художні якості проекту, який виражає свій стосунок до історії місця в дуже експресивний і оригінальний спосіб. Поєднання оригінальних нагробних плит у вертикальному положенні на тлі анонімних похилих іржавих стел несе в собі глибоку алюзію на втрачену тотожність. Однак висловлювалися також застереження щодо металевих стел, розміщених на території парку: на думку журі, метал не є відповідним матеріалом для цвинтаря і не відповідає критеріям конкурсу.

3 МІСЦЕ (ПОДІЛЕНЕ)

Данило Швець, Андрій Зінкевич, Степан Глуховецький // Львів, Україна

Щоб вшанувати могили на кладовищі, розташування яких невідоме, виводяться з ужитку всі існуючі шляхи до парку. Стіну, що відділяє парк від Краківського ринку, замінить «Стіна пам'яті», погід якою прокладено доріжку з каменів. У північно-східному куті має постати скульптурний меморіал: самотнє дерево стоїть перед зруйнованою стіною з колонами, а металева Зірка Давида встановлюється під кутом до поверхні землі. По всій території довільно розміщено 18 збережених нагробків.

Журі оцінило концепцію проекту: вона дозволяє використати збережені нагробки та передбачає можливість їх додавання, якщо їх буде знайдено більше. Відмову від існуючих шляхів теж було позитивно відзначено. Висловлювалися сумніви щодо художньої якості пропонуваного скульптурного пам'ятника. Монументальні стіни і колони журі вважало проблематичними, оскільки їх встановлення вимагає проведення земляних робіт. В журі також були сумніви з приводу функціональності запропонованого входу.

JOINT 3RD PRIZE

Danylo Shvets Andrii Zinkevych Stepan Hlukhovetskyi // Lviv, Ukraine

To show respect for the cemetery graves, the locations of which are unknown, all existing paths across the site are removed. The existing wall on the northern boundary with Krakivsky Market is replaced with a "Wall of Memory", beneath which is a path of stones. At the northeast corner of the site is a sculptural memorial: a solitary tree stands in front of a broken wall with columns, and beyond it, a metal Star of David, some 8m across, is set at an angle into the earth. The 18 surviving headstones are installed at undefined locations across the site.

The jury appreciated the concept of the project: it is flexible and allows for the installation of the existing tombstones and any more that might be found. Removing the existing pathways was noted as a positive decision.

There were doubts about the proposed sculptural monument's artistic quality. The monumental walls and columns were thought problematic as their foundations could call for over-invasive earthwork. The jury also had doubts about the functionality of the proposed entrance.

JOINT 3RD PRIZE

Gerhard Rennhofer Gerhard Hauser // Vienna, Austria

The aim of the project is to recall the qualities of the site's former use as a cemetery. The areas where graves might be remain untouched; the surviving tombstones are integrated into a new cemetery wall on the site's northern boundary. Blocks of concrete in the form of tombstones are placed loosely across lawns in the northern part of the site. A hard-surfaced area adjacent to the hospital building provides a quiet meeting place for hospital patients and their visitors. The whole site is organized as a public park containing spaces and pathways conducive to calm reflection.

The Jury appreciated the proposal's thoughts on integrating recovered tombstones in a new cemetery wall. The entrance and the walkway through the site bring a quality of ritual to the project's spatial layout. Another positive attribute is the careful treatment of the space near the hospital building. There were strong reservations with regard to the extensive use of paving and concrete elements. The monumentality of these elements and the formality of some of the spaces were thought reminiscent of a 19th century municipal cemetery, and this was criticized as inappropriate for the site of a cemetery that was much older and had a different spatial quality.

3 МІСЦЕ (ПОДІЛЕНЕ)

Гергард Ренгофер, Гергард Гаузер //
Відень, Австрія

Метою проекту є відродити ставлення до цього місця як колишнього кладовища. Ті ділянки, де можуть бути могили, залишаються незайнятими, вцілілі нагробки інтегровані в нову цвинтарну стіну з північного краю ділянки. Блоки з бетону у вигляді нагробків розміщені довільно на газонах у північній частині ділянки. Ділянка із твердим покриттям, прилегла до будівлі лікарні, забезпечує спокійне місце зустрічі для пацієнтів та їх відвідувачів. Уся територія організована як громадський парк, проте залишається багато вільного простору для спокійної рефлексії.

Журі оцінило ідею інтеграції відровлених нагробків у меморіальну стіну. Просторове розташування входу і прокладена доріжка творять атмосферу ритуального місця. Позитивним є дбайливе ставлення до простору біля будівлі лікарні. Серйозні застереження були висловлені щодо широкого використання бруку і бетонних елементів. Така монументальність притаманна радше для некрополів XIX ст. і не пасує до кладовища з набагато давнішою історією та іншими просторовими характеристиками.

МЕМОРІАЛ «ЯНІВСЬКИЙ КОНЦТАБІР»

YANIVSKY CAMP MEMORIAL PARK

Fence around the Yanivsky Camp // Огорожа навколо Янівського концтабору

„The Death Valley“ // „Долина смерті“

Ruins of the Barracks // Руїни бараків

ІСТОРІЯ _ ЯНІВСЬКИЙ КОНЦТАБІР

Німецькі війська окупували Львів наприкінці червня 1941 року. У вересні 1941 року нацисти відкрили завод на вулиці Янівській (північно-східна околиця Львова, тепер – вулиця Шевченка), куди зганяли тисячі євреїв з Львівського гетта і використовували їх для рабської праці. У жовтні 1941 року поруч із заводом було влаштовано концен-траційний табір, який офіційно називався *Zwangsarbeitslager Lemberg-Janowska* і класифіку-вався як транзитний табір та табір примусової праці. Насправді Янів-ський концтабір функціонував як табір смерті. Масові розстріли євреїв переважно відбувалися на так званих «П'ясах» біля Лисиницько-го лісу та у Долині Смерті біля табо-ру (територія, охоплена конкурсом). Багато ув'язнених було переправ-лено до Белжця, де їх знищували. Переважну більшість табірних в'язнів становили євреї зі Львова та околиць. За приблизними підра-хунками дослідників, у таборі та його околицях вбили від 100 до 120 тисяч євреїв. Дуже складно визна-чити загальну кількість в'язнів у таборі за всі періоди його існування.

Історики припускають, що під час Голокосту було вбито між 500 та 600 тисяч євреїв зі Східної Галичини. Від 1943 р. територія табору поступово зменшувалася, а в'язнів вбивали. Влітку 1943 нацисти вирішили знищити сліди своїх злочинів у Янівському концтаборі. Це була частина широкомасштабної «Акції 1005», завданням якої було знищити докази злочинів нацистів у Східній Європі. Для цього в'язнів змушували працювати у спецкомандах (Sondercommandos), відомих ще як «бригади смерті», тобто відкривати масові поховання і спалювати тіла. Деталі праці Sondercommando 1005 біля Янівського табору відомі зі свідчення д-ра Леона Велічкера-Велса, в'язня «бригади смерті». У 1961 році він був свідком на суді проти Айхмана й опублікував свої спогади. У радянський період цю ділянку використовувало Міністерство внутрішніх справ як поле для тренування собак та виправну колонію. Після 1991 року почали з'являтися ініціативи щодо спорудження тут меморіалу, врешті у 2003 році було поставлено пам'ятний камінь.

HISTORY OF THE SITE _ YANIVSKY FORCED LABOR CAMP

German troops occupied Lviv at the end of June 1941. In September 1941, the Nazis set up an armaments factory using slave labor on Yanivska Street in a northwestern suburb of the city. A month later, a concentration camp was established adjacent to the factory. Officially named the Zwangsarbeitslager Lemberg-Janowska and classified as transit and forced labor camp, Janowska/Yanivsky was in effect a death camp. Killing by shooting usually took place at the Piaski ravine north of the camp near the Lysynychi forest, and at the so-called "Valley of Death" adjacent to the camp. Many of the inmates were held in the camp for later transportation to Belzec extermination camp and were killed there. The number of those killed at the site of Yanivsky camp and its direct vicinity is difficult to establish, but estimates are from 100,000 to 120,000. The total number of prisoners, or of those taken to Belzec for extermination, is even more difficult to assess, and no reliable figures are as yet available. The size of the camp was gradually reduced during the early months of 1943, and most of its remaining inmates were killed. In the summer of 1943, the Nazis began to destroy the evidence of their activities in Yanivsky camp as part of the operation "Aktion 1005", which the Nazis carried out in Eastern Europe in an attempt to remove the traces of their extermination policies. To do this, they organized the remaining inmates into Sondercommandos, known as Death Brigades, which were to open the graves of the victims and burn or otherwise destroy their remains. The details of the operation in the Yanivsky camp are known from the testimony of Dr. Leon Wieliczkie-Wells who was a member of a camp Death Brigade, and who testified at the Eichmann trial in 1961, and published his memoirs. During the Soviet period, the site of "Death Valley" was used by the Ministry of the Interior for the training of dogs and part of the site of the camp has been used as a prison. After the political changes in Ukraine in 1991, numerous initiatives were launched to establish a memorial on the site, and in 2003 a memorial stone was placed at its entrance near to where mass shootings took place.

CURRENT SITUATION

The competition site covers 2.26 hectares of the Kortumov Hill Nature Reserve located in a northwestern suburb of Lviv. A prison operated by the Ukrainian Ministry of the Interior is adjacent to the competition site, and occupies an area where the barracks of the Yanivsky concentration camp used to be. It is envisaged that in the future this area might become part of a larger memorial complex and contain a museum.

The site itself is an abandoned piece of land with a few rundown buildings, an overgrown pond and sprawling trees, all run to seed. Nothing more than a single commemorative stone at the entrance is there to mark the place where, under the Nazi regime during the Second World War, people were imprisoned and mass killings took place. Despite Nazi efforts to destroy the evidence of their crimes at the end of the war by, for example, burning the corpses of their victims, historians believe there are undiscovered graves on the site.

СУЧАСНА СИТУАЦІЯ

Конкурс охоплює 2,26 гектара природного заповідника Кортумова гора, розташованого у північно-східному передмісті Львова. Тут міститься пенітенціарна установа, що перебуває у віданні міністерства внутрішніх справ: територія пенітенціарної установи прилягає до території, охопленої конкурсом, і займає площу, де раніше містилися бараки Янівського концтабору. Передбачається, що в майбутньому ця територія може стати частиною великого меморіального комплексу, який включатиме музей.

Сама територія доволі занедбана. Тут стоїть кілька будівель, які поволі розсипаються, поруч – зарослий ставок і старі дерева. Лише пам'ятний камінь на вході значить місце, куди під час Другої світової війни нацисти зганяли людей і чинили тут масові вбивства. Попри пізніші намагання нацистів знищити докази своїх злочинів, до яких вони вдавалися в кінці війни, наприклад, спалюючи тіла жертв, історики вважають, що на цій території існують масові поховання, які досі не були відкриті.

SUBMISSION REQUIREMENTS

Submissions should aim to honor the memory of those who suffered and were killed at Yanivsky concentration camp, who were mainly Galician Jews. They should point to the consequences of Nazi policies, of committing crimes against humanity and of violating human rights. Proposals should show respect to religious, cultural and national identities.

Proposals should incorporate informational material and allow for exhibitions and appropriate cultural, religious and commemorative events. They should take into account the possibility of a museum being built on the site of the current prison.

КОНКУРСНІ ВИМОГИ

Проекти повинні бути скеровані на вшанування пам'яті тих, хто постраждав чи загинув у Янівському концентраційному таборі, більшість жертв якого становили галицькі євреї. Проекти повинні показати наслідки нацистської політики, що ними стали злочини проти людства і порушення прав людини. Надіслані на конкурс роботи повинні виявляти повагу до релігійної, культурної та національної ідентичності людей, що стали жертвами нацистської політики.

Проекти повинні включати інформаційні матеріали, а також передбачати можливість проведення виставок та інших культурних і релігійних заходів, спрямованих на вшанування пам'яті жертв. Проекти повинні взяти до уваги можливість побудови музею на території, яку нині займає пенітенціарна установа.

ПРОЕКТИ-ПЕРЕМОЖЦІ

1 МІСЦЕ

Мінг-Ю Хо, Цеанта ля Гранже, Вей
Гуанг // Ірвін, Каліфорнія, США

2 МІСЦЕ

Кармела Канцоньєрі, Емануель
Кассібба, Луїджі Велла Аджус,
Беньяміно Фаліті, Джованна Ля Роза
// Вітторія, Італія

3 МІСЦЕ

Стефан Ян Ціхош // Берлін,
Німеччина

THE WINNERS

1st prize

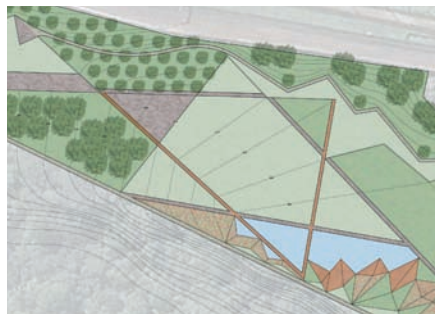
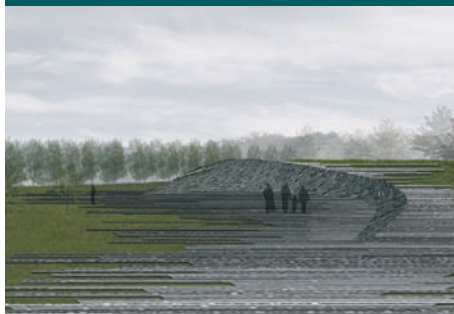
Ming-Yu Ho, Ceanatha la Grange, Wei Huang // Irvine, California USA

2nd prize

Carmela Canzonieri, Emanuele Cassibba, Luigi Vella Aggius,
Benjamin Faliti, Giovanna La Rosa // Vittoria, Italy

3rd prize

Stefan Jan Cichosz // Berlin, Germany

1ST PRIZE

Ming-Yu Ho Ceanatha la Grange Wei Huang // Irvine, California USA

Author's cost estimate: € 4 160 200 (adjustment to current Ukrainian prices is pending)

Project description

The proposal symbolizes the site's past by enhancing the existing topology and introducing elements that are evocative of the crimes that were committed here.

The site is entered through openings in two screen walls which are arranged to prevent an initial view over the terrain, echoing the uncertainties experienced by prisoners' arriving at the camp. A swathe of unequally long planks runs across the site and functions as a walkway. The planks, which are inscribed with texts describing the history of the place, are suspended over the ground so as not to disturb the soil which contains the remains of those who died here. The suspended walkway continues along the ridge of a raised earthwork that reforms a part of the existing topology. The front slope of the earthwork is surfaced with tombstone-like stones stacked in a manner reminiscent of bodies tossed into a mass grave. The stones bear no markings and memorialize the hundred thousand victims whose unidentified bodies lie buried on the site. The walkway also runs along the base of the slope bringing visitors into close proximity to the symbolic anonymous tombstones, and to the recognition that each represents an individual.

On the southeast part of the site, a grove of new trees is planted in a grid on angles that match those of a Star of David in reference to Jewish culture and the lost Jewish community of Lviv. The trees in the grove pick up the rhythm of tombstones in a cemetery; they commemorate the lives destroyed here, and at the same time, they symbolize the growth of a new beginning.

1 МІСЦЕ

Мінг-Ю Хо, Цеанта ля Гранже, Вей Гуанг // Ірвін, Каліфорнія, США

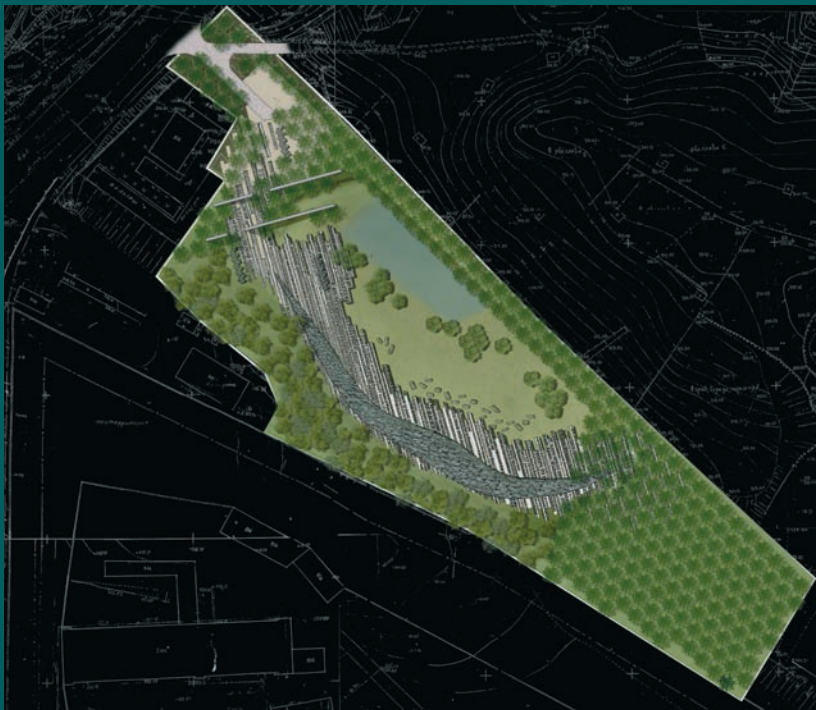
Вартість проекту згідно з підрахунками автора: € 4 160 200 (відбувається корегування цієї суми відповідно до українських цін)

Проект символізує минуле цього місця через розширення його топології і введення елементів, що відтворюють у пам'яті злочини, які тут здійснювалися.

На територію провадять два входи, зроблені у стінах, які розташовані так, щоб унеможливити відвідувачам огляд місцевості: це перегукується з почуттям невизначеності, з яким зіткнулися в'язні, доправлені до табору. Нерівної довжини дошки творять стежку. Дошки, на які нане-сено тексти з описом історії цього місця, підвішено над землею, аби не порушити ґрунт, що містить останки померлих. Стежка прямує уздовж борозди, що частково змінює топологію місця. Перед земляним насипом згромаджено камені, які своєю формою нагадують нагробні плити: це символізує людські тіла, скинуті до братської могили. Камені не мають жодного маркування – вони увічнюють пам'ять про 100 тисяч жертв, чий

невпізнані останки тут поховані. Далі стежка веде уздовж основи схилу, прова-
дячи відвідувачів безпосередньо до анонімних символічних нагробків, а також
усвідомлення того, що кожен камінь символізує людське життя.

У південно-східній частині ділянки висаджені молоді деревця творять Зірку
Давида, що навіязує до єврейської культури і знищення єврейської громади
Львова. Деревця посилюють значення нагробків на кладовищі: це пам'ять про
життя, яке було тут знищене, і водночас символ нового початку.

Jury evaluation

The jury appreciated the originality of the concept, especially its unusual use of topography. The proposal has both spatial and emotional clarity, and is subtly monumental. The layer of unequally long raised planks was deemed appropriate as a walkway that precludes direct contact with the ground which holds the remains of the victims. Inscribing information on the surface of the planks so that the history of the camp unfolds to visitors as they walk across the site was thought a successful idea.

The jury had some reservations about access to the upper parts of the earthwork mound for people with special needs. More information is required on materials and construction, in particular for the walkway.

Оцінка журі

Журі оцінило оригінальність концепції, особливо незвичайне використання топографії. Проект характеризується просторовою й емоційною виразністю і тонким стилем. Застосування піднятих дошок для доріжок було визнано доцільним, бо це виключає можливість прямого контакту із землею, яка містить останки жертв. Так само журі підтримало ідею з нанесенням інформації про це місце на дошки – завдяки цьому під час огляду території перед відвідувачами розгортається історія табору.

Журі висловило деякі застереження з приводу доступу до верхньої частини земляного насипу для людей з особливими потребами. Так само потрібна більш детальна інформація про матеріали і конструкції, які мають використовуватися зокрема для доріжки.

2ND PRIZE

Carmela Canzonieri Emanuele Cassibba Luigi Vella Aggus
Benjamino Faliti Giovanna La Rosa // Vittoria, Italy

The proposal is a narrative expression of what took place here. Northeast of the entrance are a series of mounds, which are covered with earth, grass, flowers or panels of corten steel (a material with deliberately rusted surfaces). A corten steel wall runs at angles along the southwest side of the site, and paths in the plan-form of a Star of David are laid out across the central area. An apex of the paths crosses the existing pond, and the corten steel covered mounds next to the pond cast blood colored reflections on the water. The paths lead to the southeast of the site, where a visitor centre clad in corten steel protrudes from the landscape between a new grove of birch trees and existing woodland.

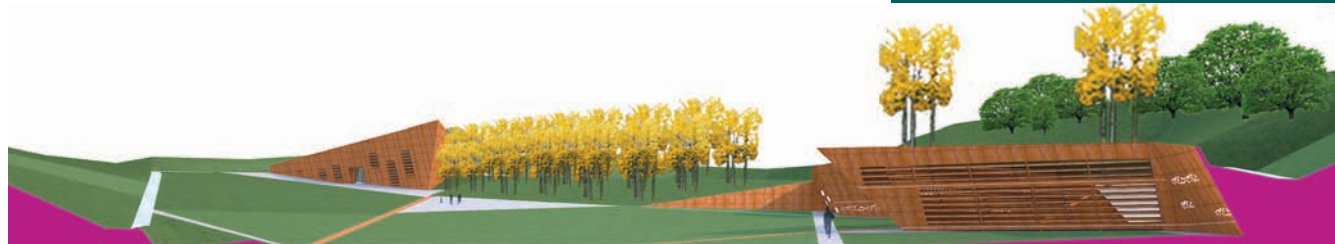
The jury appreciated the proportions of the proposal's elements and the coherency of their forms and materials, especially in the use of corten steel. The project's plan arrangement is flexible and allows for a variety of usable spaces.

A point of criticism was that the design does not seem to develop from the particularities of the site. While the treatment of the landscape is spatially appropriate, using the plan-form of the Star of David was thought unnecessary.

2 МІСЦЕ

Кармела Канцоньєрі, Емануель Кассібба, Луїджі Велла Аджус, Беньяміно Фаліті, Джованна Ля Роза // Вітторія, Італія

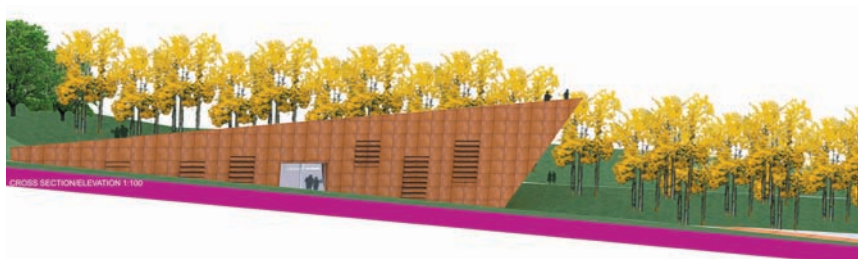
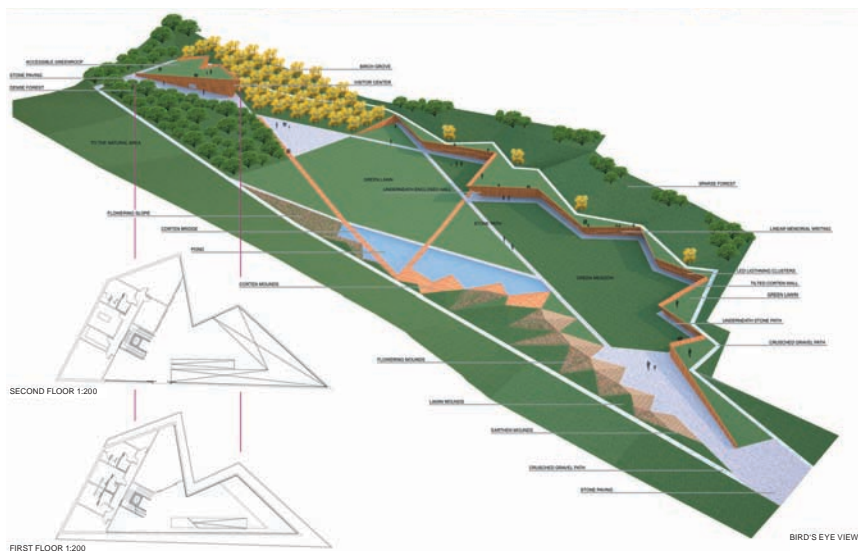
Проект містить у собі експресивний наратив про те, що тут відбувалося. На північно-східній частині ділянки створено кургани, присипані землею, травою та пластинами із кортенової сталі (цей матеріал дає ефект іржавої поверхні). Стіна з кортенової сталі проходить під кутом вздовж південно-західного краю території, у центрі ділянки прокладено доріжки, контури яких творять Зірку Давида. Стежки проводять до ставка: кортенова сталь на курганах поруч зі ставком дає червоні відблиски на воді, що

нагадує про пролиту тут кров. Далі доріжки ведуть на південний схід від цього місця: простуючи ними, відвідувач покине сталеву загороду й опиниться між молодим березовим гаєм та лісом, що росте тут віддавна.

Журі оцінило пропорційність елементів проекту та узгодженість форм і матеріалів, особливо коли йдеться про використання кортенової сталі. План використання території є гнучким й уможливорює найрізноманітніші модифікації корисного простору.

Критику, однак, викликало те, що дизайн не базується на особливостях місця. Хоча проєкт демонструє належне трактування краєвиду і простору, проте, на думку журі, план доріжок у формі Зірки Давида є тут зайвий.

3 МІСЦЕ

Стефан Ян Ціхош // Берлін,
Німеччина

Територія сконфігурована як долина споглядання, з відновленим ставком і посадженими деревцями сосни. Крізь територію проводять бруковані доріжки, скеровані на південний схід, де стоїть Пам'ятник Долини Смерті: це простір, закритий високими бетонними стінами. На стінах силуети людей у звичайних життєвих ситуаціях і поруч – інформаційна таблиця. На місці чинної нині пенітенціарної установи рекомендується створити музей.

Журі відзначило мінімальне втручання у природний ландшафт і споглядальну атмосферу долини. Високу оцінку здобула простота доріжок і лавок, а також розміщення інформації про історію місця.

Застереження стосувалися замкнутого простору в кінці шляху, зокрема, під оглядом безпеки і ризику вандалізму. Проект тісно пов'язаний з рельєфом території, проте залишається під питанням, скільки змін у топографії доведеться здійснити.

3RD PRIZE

Stefan Jan Cichosz // Berlin, Germany

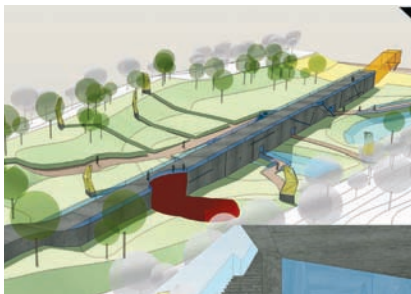
The site is configured as a contemplative valley with a restored pond and newly planted pine trees. A cobble stone path leads through the site changing direction with increasing frequency towards the south east where there is a "Valley of Death Monument", which is a space enclosed by high concrete walls. The walls are imprinted with silhouettes of people in normal life situations, and adjacent to each silhouette is an information plaque. The recommended location of a future museum is on the site of the existing prison.

The jury noted the proposal's minimal intrusion into the existing natural landscape and the contemplative atmosphere of the valley. They also appreciated the understated interventions, the simplicity of the path and benches, and the subtle way texts are laid across the ground.

Reservations were voiced about the enclosed space at the end of the path, in particular the safety aspects and the risk of vandalism. The project is strongly related to the existing site topography, but it remains unclear how much change to the topography would be required.

HONOURABLE MENTIONS

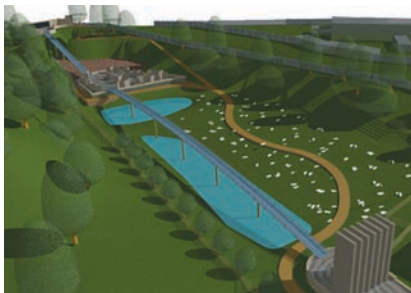
FDKV Fedchyna Nazar // Lviv, Ukraine

FDKV Федчина Назар

Львів, Україна

Yuriy Stolarov, Pavlo Morkel, Roman Belbas // Lviv, Ukraine

Юрій Столярів

Павло Моркель

Роман Бельбас

Львів, Україна

ПРО ЖУРІ І ПЕРЕМОЖЦІВ

ABOUT THE JURY AND THE WINNERS

JURY MEMBERS

Oksana Boyko (Ukraine, Lviv), architectural historian, research fellow at the "Ukrzakhidproektrestavratsia"-Institute in Lviv; author of the monograph "Synagogues of Lviv" (2008).

Bohdan Cherkes (Ukraine, Lviv), Professor of Architecture and Director of the Institute of Architecture at the National Polytechnic University in Lviv.

Carl Fingerhuth (Switzerland, Zurich), architect, city planner and author, advisor to the city governments of Bremen, Salzburg, Halle, Karlsruhe, Cologne, Stuttgart, Heidelberg, and Regensburg; Chief Architect of the City of Basel, 1979-1992; Honorary Professor for Urban Planning at the University of Darmstadt since 1995; undertaken numerous private commissions, including in Switzerland, Germany, Austria, Poland, Czech Republic, Hungary and China.

Ruth Ellen Gruber (USA, Italy), journalist; author of numerous publications on Jewish heritage in Europe; co-founder of the Jewish Heritage Research Center (Syracuse, New York); author of "Virtually Jewish: Reinventing Jewish Culture in Europe".

Vasyl Kosiv (Ukraine, Lviv), Deputy Mayor of Lviv, responsible for humanitarian issues; Director of the Department of Graphic Design at the National Academy of Arts in Lviv.

Sergei Kravtsov (Israel, Jerusalem), architect and architectural historian; researcher at the Center of Jewish Arts at the Hebrew University of Jerusalem.

Yuriy Kryvoruchko (Ukraine, Lviv), Chief Architect of the Lviv City Department of Urban Planning; Professor at the National Polytechnic University in Lviv.

Ingo Andreas Wolf (Germany, Leipzig), architect, urbanist and advisor to various city governments; Professor of Urban Planning and Urban Design at the University of Applied Sciences, Leipzig.

Josef Zissels (Ukraine, Kyiv), Chairman of the General Council of the Euro-Asian Jewish Congress; Chairman of the Association of Jewish Organizations and Communities of Ukraine (Vaad Ukraine); Executive Vice President of the Congress of National Communities of Ukraine and the Jewish Confederation of Ukraine.

ЖУРІ

Оксана Бойко (Україна, Львів), історик архітектури, науковий працівник Інституту «Укрзахідпроектреставрація», автор монографії «Синагоги Львова» (2008).

Богдан Черкес (Україна, Львів), архітектор, професор, директор Інституту архітектури Національного університету «Львівська Політехніка».

Карл Фінгергут (Швейцарія, Цюрих), архітектор, міський планувальник, автор, консультант органів міської влади у Бремені, Зальцбурзі, Гале, Карлсруге, Кельні, Штутгарті, Гайдельберзі і Регенсбурзі; головний архітектор міста Базеля (1979–1992); від 1995 року – почесний професор міського планування Дармштадтського університету; працював у багатьох комісіях, зокрема у Швейцарії, Німеччині, Австрії, Польщі, Чехії, Угорщині й Китаї.

Рут Елен Грuber (США, Італія), журналістка, автор численних публікацій про єврейську спадщину у Європі, співзасновник Центру вивчення європейської спадщини (Сиракузи, Нью-Йорк), автор книги «Віртуальна єврейськість: Нове відкриття єврейської культури в Європі».

Василь Косів (Україна, Львів), заступник міського голови з гуманітарних питань, директор відділення графічного дизайну Національної Академії мистецтв у Львові.

Сергій Кравцов (Ізраїль, Єрусалим), архітектор, історик архітектури, науковий працівник Центру єврейського мистецтва при Єврейському університеті Єрусалиму.

Юрій Криворучко (Україна, Львів), головний архітектор департаменту Львівської міської ради з питань міського планування, професор Львівської Політехніки.

Інго Андреас Вольф (Німеччина, Ляйпціг), архітектор, урбаніст, консультант, професор міського планування та міського дизайну Університету прикладних наук в Ляйпцігу.

Йосиф Зісельс (Україна, Київ), голова і генеральний консул Євразійського єврейського конгресу, голова Асоціації єврейських організацій та спільнот України (Vaad Україна), виконавчий віце-президент Конгресу національних спільнот України та Єврейської конфедерації України.

ПЕРЕМОЖЦІ

Франц Решке _ міждисциплінарний підхід й увага до локальних досліджень становлять основні прикмети його роботи як ландшафтного архітектора. Від 2006 року успішно бере участь у конкурсах як фрілансер. Одна його робота, нагороджена першою премією, вже дочекалася реалізації, а саме проект під назвою «Відкриті простори» побіля Центру «Glauer Tal» у німецькому місті Требін. Проект для Площі Синагог у Львові Франц Решке підготував у співпраці з Фредеріком Шпрінгером і Паулем Решке.

Роніт Ломброзо відкрила свою роботу в Єрусалимі у 1987 році й відтоді у ній було розроблено понад 40 проектів для всього Ізраїлю. Роніт Ломброзо особливо приваблюють місця, що мають великий освітній потенціал, тим-то у своїх роботах вона приділяє значну увагу концептуально-теоретичним аспектам і дизайну. Роніт Ломброзо працювала для Музею Ізраїлю та Кнесету. Кладовище Бесойлем є для неї особливо значущим. Її мати пережила Голокост на цих землях, певний час мешкала у Львові, а вся родина була винищена. Цю свою роботу авторка прагне присвятити своїй родині.

THE WINNERS

Franz Reschke _ is a landscape architect. He uses an interdisciplinary design approach, and focuses on local research and analysis. He has been working on competitions since 2006, and among his prizewinning projects is the realized Visitors' Centre Glauer Tal, at Trebbin in Germany. The proposal for Synagogue Square was designed in collaboration with the landscape architect, Frederik Springer, and the geographer, Paul Reschke.

Ronit Lombroso _ established her office in Jerusalem in 1987, and has designed more than 40 projects across Israel. She is particularly attracted to sites with strong educational potential and pays particular attention to the conceptual and theoretical programmes of her designs. Her projects include museums and archaeological sites, and she has worked for the Israel Museum, Tel Aviv, and the Knesset in Jerusalem. The Besoylem Memorial Park is especially meaningful to her. Her mother, who lived in the Lviv region, survived the Holocaust, but all her mother's family was killed there. She has dedicated her work to her mother's family.

Information about the prizewinners of the Yanivsky Memorial Park is currently unavailable.

CONTACT // КОНТАКТИ

The Competition brief and the prize-winning projects are published under
// З умовами та проектами можна
ознайомитися на:

www.city-adm.lviv.ua/archilviv

For further information please contact //
За додатковою інформацією звертайтеся:

Center for Urban History
Bohomoltsia 6, 79005 Lviv, Ukraine

Центр міської історії
вул. Богомольця, 6, 79005 Львів, Україна
E: institute@lvivcenter.org

To support the realization of this
project please contact // З підтримкою
реалізації проекту звертайтеся:

Josef Zissels // Йосиф Зисельс
Euro-Asian Jewish Congress, VAAD
Voloska Str. 8/5, building 5, 04070 Kyiv,
Ukraine

**Євро-Азійський Єврейський Конгрес,
VAAD**, вул. Волоська 8/5, буд. 5, 04070
Київ, Україна
E: vaad-ua@ukr.net

If you wish to donate to the realization of
these projects, contributions should be
sent to one of the following bank accounts
and marked "Charitable contribution to
honor historical Jewish sites in Lviv".

You can also specify the name of the site:
Synagogue Square, Memorial Park Besoj-
lem or Yanivsky Camp Memorial.

For more information about donating,
please contact the Euro-Asian Jewish
Congress at vaad-ua@ukr.net.

Банківські реквізити для переказів:

Просимо вказати призначення пере-
казу: «Благодійний внесок на статут-
ну діяльність (вшанування місць єврей-
ської історії у Львові)». Можна зазначити
конкретний проект: Площа Синагог /
Бесойлем / Янівський меморіал.

Просимо також повідомити електро-
ною поштою vaad-ua@ukr.net про дату
та призначення переказу.

In Israel // В Ізраїлі

**Association of Jewish Organization of
Ukraine**

BANK: HAPOLALIM, Main Branch 170,
50 Rotshild Blvd., Tel Aviv
IBAN: IL960121700000000338691
S.W.I.F.T.: POALILIT

In Ukraine (in UAH) // В Україні (у гривнях)

**Асоціація єврейських організацій та
общин України**

ЄДРПОУ 14290065
АТ КБ «Експобанк» Святошинська
дирекція, м.Київ - МФО 322294
Р/р 26006108293001

In Ukraine (from abroad) // В Україні
(з закордону)

Beneficiary: Vaad of Ukraine
Accn.: 26006108293001 (in USD)

Beneficiary's Bank CB "Expobank"
Kiev, Ukraine
S.W.I.F.T.: EXPO UA UX

Correspondent Bank: CITIBANK, N.A.
New York, NY, USA
Corr. accn. 36251661
S.W.I.F.T.: CITIUS 33

IMPRINT

Publisher _ The City of Lviv

Text _ Sofia Dyak (Center for Urban History), Iris Gleichmann (GIZ),
Ben Kern and Lenka Vojtová (GIZ)

Layout _ Lenka Vojtová (GIZ)

Illustrations _ photos of the current situation: Data base of GIZ project "Municipal Development and Rehabilitation of the Old City of Lviv"; historical illustrations: Data base of the Center for Urban History of East Central Europe; project drawings by their authors.

Translations _ Pavlo Hrytsak, Natalka Rymyska, Taras Shmihir

This publication has been facilitated by the Ukrainian-German cooperation project "Municipal Development and Rehabilitation of the Old City of Lviv" (www.urban-project.lviv.ua) directed by the City of Lviv and the Deutsche Gesellschaft für Internationale Zusammenarbeit (GIZ) GmbH and by the Center for Urban History of East Central Europe (www.lvivcenter.org).

© All rights reserved. October 2011.

Any unauthorised distributing, copying, hiring or lending all or any part of this publication for commercial purposes is prohibited.

ВИХІДНІ ДАНІ

Видавець _ Місто Львів

Текст _ Софія Дяк (Центр міської історії), Іріс Гляйхман (GIZ),
Бен Керн, Ленка Войтова (GIZ)

Макет _ Ленка Войтова (GIZ)

Ілюстрації _ База даних проекту GIZ «Муніципальний розвиток і відновлення старої частини Львова» (поточні фотографії), база даних Центру міської історії Центрально-Східної Європи (історичні ілюстрації), зображення проєктів, надані їх авторами.

Переклад _ Павло Грицак, Наталка Римська, Тарас Шмігер

Буклет підготували українсько-німецький проєкт «Муніципальний розвиток і відновлення старої частини Львова» (www.urban-project.lviv.ua), що його координують Львівська міська рада та Німецьке Товариство міжнародного співробітництва (Deutsche Gesellschaft für Internationale Zusammenarbeit, GIZ GmbH) та Центр міської історії Центрально-Східної Європи (www.lvivcenter.org).

© Всі права застережено. Жовтень 2011.

Несанкціоноване розповсюдження, передрук, копіювання й відтворення цілої публікації або будь-якої її частини з комерційною метою заборонено.

Supported and Sponsored by // Підтримка та меценати:

Lviv city
council

Deutsche Gesellschaft
für Internationale
Zusammenarbeit (GIZ) GmbH

Federal Ministry
for Economic Cooperation
and Development

Center for Urban History
of East Central Europe

Auswärtiges Amt

Distributed free of charge // Розповсюджується безкоштовно

